

Ο Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός - Σύντομη Βιογραφία του Οσίου Γέροντος

Το Άγιο Όρος έχει αναδείξει στους κόλπους της μεταξύ άλλων δύο σύγχρονους οσίους Γέροντες, τον Ιωσήφ τον Ησυχαστή, ο οποίος συμπλήρωσε 50 έτη από την οσιακή κοιμήσή του (159-2009) και τον πρόσφατα κοιμηθέντα όσιο Γέροντα Ιωσήφ τον Βατοπαιδινό και ανακαινιστή της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου.

Ο Μακαριστός Γέροντας Ιωσήφ γεννήθηκε την 1^η Ιουλίου 1921, ημέρα εορτής των Αγίων Αναργύρων. Κοιμήθηκε την ίδια ημέρα, ήτοι 1 Ιουλίου 2009. Αποτελεί μια από τις σύγχρονες Αγιορείτικες ορθόδοξες μορφές, τις οποίες οι Άγιοι Ανάργυροι, ως φαίνεται, είχαν υπό την σκέπη τους. Η μητέρα του Γέροντα, όταν κυοφορούσε σε αυτόν, επισκέφθηκε ένα μικρό μοναστήρι αφιερωμένο στους Αγίους Αναργύρους στην περιοχή Γιόλου στην Κύπρο, προκειμένου να προσευχηθεί για την εγκυμοσύνη της. Εκεί στην αυλή του μοναστηριού, 7 μηνών έγκυος, αισθάνθηκε πρόωρα τους πόνους του τοκετού και έτσι γεννήθηκε ο μικρός Σωκράτης, που αποτελεί το κοσμικό όνομα του Γέροντα.

Οι Άγιοι Ανάργυροι δεν έπαψαν να τον ευεργετούν. Όταν ήταν υποτακτικός στο Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή, ζούσε κάτω από πολύ δύσκολες και σκληρές συνθήκες. Όμως ούτε η αυστηρότητα του προγράμματος, ούτε οι στερήσεις των απαραίτητων αναγκών, ούτε το αφιλόξενο του τόπου τον πτοούσαν, καθώς δοξολογούσε καθημερινά το Θεό για τη Θεία Χάρη Του και τις ευχές των Γερόντων.

Με το πέρασμα των χρόνων ο Γέροντας ασθένησε, ταλαιπωρούμενος από αιμοπτύσεις και γαστρορραγίες. Και πάλι η Θεία Χάρις τον συνόδευε στον αγώνα αυτό, καθώς ο άνθρωπος αυτός - πρότυπο για εμάς βάσιζε τα πάντα στην πίστη και όχι στη λογική. Οι αλληπάλληλες αντιλήψεις της θείας αγαθότητας, η συνεχιζόμενη μυστηριώδης σκέπη της Χάριτος και το αδιάκοπο αίσθημα ασφάλειας, που του προσέφερε η μοναστική ζωή, έδιναν στο Γέροντα εσωτερική ανάταση και σθένος να αγωνιστεί.

Όταν η κατάστασή του επιδεινώθηκε η Συνοδεία του Γέροντα μεταφέρθηκε στη Νέα Σκήτη, όπου το κλίμα ήταν ηπιότερο και μικρότερες οι αχθοφορίες. Έπρεπε να προχωρήσει σε επέμβαση. Τότε έμενε μαζί με το Γέροντα Θεοφύλακτο στο κελί των Αγίων Αναργύρων. Και γράφει σχετικά ο Γέροντας Ιωσήφ: «για μένα, ο Γέρων Θεοφύλακτος, όταν έσπασε το στομάχι μου, παρακάλεσε πολύ τον Άγιο Παντελεήμονα και τον είδε στο Ναό του και του είπε ότι θα γίνω καλά και να μην κάνω εγχείρηση, την οποία είχαν αποφασίσει οι θεράποντες ιατροί μου. Είχα έλκος προχωρημένης μορφής και καμία δίαιτα, ούτε φάρμακο μου προσέφεραν τίποτα. Μετά από την αποχή από όλα όσα με έβλαπταν περισσότερο από δύο χρόνια, δεν υπήρχε άλλη λύση από την εκτομή. Τότε επενέβη ο ένδοξος μεγαλομάρτυρας του Χριστού, ο συμπαθέστατος Παντελεήμων και παρήγγειλε στο Γέροντα Θεοφύλακτο να μου πει επιτακτικά να μην κάνω εγχείρηση, αλλά να το αφήσω στην πρόνοια της Παναγίας μας. Αμέσως θεραπεύτηκα τελείως, για να το διαπιστώσω δε και πρακτικά επισκέφτηκα τους θεράποντες ιατρούς μου, οι οποίοι γνώριζαν την ασθένειά μου σε όλη της την έκταση για να μου πουν τώρα σε ποια κατάσταση βρίσκομαι. Μου έκαμαν ακτινοσκόπηση και δεν βρήκαν απολύτως τίποτα, παρά μόνο μια μικρή ουλή παλιάς επουλωμένης πληγής».

Την παραμονή της κοιμήσής του ο Γέροντας εξομολογήθηκε στο διακονητή του ότι αισθάνεται το θάνατο να έρχεται. Η εξάντληση που ένιωθε επέφερε πτώση της πίεσης και πνευμονικό οίδημα. Οι Άγιοι Ανάργυροι τον πήραν από κοντά μας ξημερώματα Τετάρτης 1 Ιουλίου, οπότε πήρε τρεις αργές αναπνοές και έτσι ήσυχχα έφυγε για την αιωνιότητα.

Μετά την κοίμησή του επήλθε και το πρώτο θαύμα του Γέροντος Ιωσήφ του Βατοπαιδινού. Την ώρα της κοίμησής του είχε μείνει με το στόμα μισάνοιχτο. Όταν ήρθε η ώρα να ετοιμαστεί σύμφωνα με το μοναχικό τυπικό, ο Γέροντας Εφραίμ έδωσε εντολή να αφήσουν το πρόσωπο ακάλυπτο. Οι πατέρες προσπάθησαν να κλείσουν το στόμα του, όμως αυτό δεν έκλεινε. Τον έραψαν στο μοναχικό μανδύα, όπως είθισται και στη συνέχεια έκοψαν το ύφασμα γύρω από το πρόσωπό του, κατά την εντολή του Γέροντος Εφραίμ και τότε βρήκαν, μιάμιση ώρα μετά την κοίμησή του, τον Γέροντα Ιωσήφ χαμογελαστό! Αυτό αποτελεί θαύμα, που η Θεία Χάρης επενεργεί και δεν μπορεί να ερευνηθεί και να εξηγηθεί επιστημονικά. Όμως μόνο βιωματικά μπορεί κάθε ευσεβής και ταπεινός Χριστιανός να αισθανθεί και να κατανοήσει το μέγα αυτό γεγονός.

